

Kondor Katalin: Ez most béke?

2025 június 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az atomháború és a ballisztikus rakéták korszakában az országhatárok meghúzása mindössze térképészeti tevékenység.

Azért kérdezem, mer már régóta igen nehéz megmagyarázni, mit is jelent napjainkban a béke. Csak nem azt, hogy

szinte egyetlen nap alatt kirobbanhat egy háború, mint ahogy az utóbbi id?kben történt néhány helyen? Csak nem azt, hogy még a világ tán leger?seb nagyhatalma sem tud békét teremteni, de még csak reményt hozni sem bizonyos háborúk befejezését illet?en? Csak nem azt, hogy egyre több a nukleáris háború fenyegetésével „sáfárkodó” nyilatkozat? Most éppen a zsidó-iráni fenekedéssel kapcsolatban. Csak nem azt, hogy esze ágában sincs a nagyhatalmaknak (a kicsiknek sem) abbahagyni a hazudozásaikat a békekötéseket illet?en? Csak nem azt, hogy el kell fogadnunk, miszerint azokat az országokat, népeket is bele kell sodorni a háborúkba, amelyek senkit nem támadtak meg, s nem is akarnak, valamint nem is állnak háborúban senkivel, s mégis elszenvedik a háborúságok minden negatív következményét?

Mindebben az a legfelháborítóbb, hogy a fenti tényeket el?idéz?k mind-mind a demokrácia nagy hívei. Demokratikusan küldenek idegen embereket egy-egy ország vezet?i posztjaira (lásd: az anno Ukrajnába vezényelt egyesült államokbeli miniszterek történetét), de persze említhetnénk sok afrikai „konfliktust” is, melyeket nem a helyiek robbantottak ki, hanem az egykori, vagy éppen jelenlegi gyarmattartók. Felidézhetnénk az Európai Unió álságos, ám határozott háborúpártiságát, valamint még sok-sok áruló jelet, melynek mindegyike azt mutatja, hogy a „beavatott” elitnek esze ágában sincs semmiféle békepárti tervekkel foglalkozni. Mindehhez hozzá kell tennünk, amit a minap olvastam egy – a napjaink háborúiról szóló – szakért?i cikkben, miszerint az atomháború és a ballisztikus rakéták korszakában az országhatárok meghúzása mindössze térképészeti tevékenység.

Értjük! Mivel nem vagyunk hülyék, csak éppen semmi beleszólásunk nincs az életünkbe.

Ugyanis a fékevesztett és folyton dics?ített demokráciában mindannyian a nagyhatalmak, no meg a nem létez? háttérhatalom kezében vagyunk. Ez lenne tehát a béke, s ebbe kellene a Föld népének belenyugodnia? A „meccs” állása egyel?re bizony ezt mutatja.

Nézem a Los Angeles utcáin kitört zavargásokról hírt adó képeket, melyek egyértelm?en bizonyítják, hogy a Trump-ellenesek lázadnak. Mert az elnök meg akarta szüntetni az illegális bevándorlást. Magyarán: aki illegálisan tartózkodik ott, az menjen haza. A világ legegyszer?bb mondata ez, amennyiben elismerjük, hogy még léteznek országok, s azoknak vannak határai, valamint állampolgárai. Akiknek joguk van ott élni, s védeni hazájukat mindenféle illegális betolakodótól. Nem így van ez, mióta világ a világ? De így van!

Azaz inkább csak volt. Amennyiben elismerjük, hogy az emberi közösségek együttéléséhez jogszabályok kellenek, s azok betartása és betartatása minden állampolgárnak és államnak kötelez?. Napnál világosabb tehát, hogy a káoszkelt?k szektája idéz el? mindig ilyenféle zavargásokat, és sajnos, az is látható már, hogy mindezen jelenségek és „lázadások” azon politikai csoportok malmára hajtják a vizet – ezért is lettek megrendezve – amelyek a zavarosban, a káoszteremtésben érdekeltek.

Jó példa erre Soros úr, aki, ugyebár, bevallottan a Föld népességének teljes összekavarásában érdekelt, miszerint nem kellenek határok, menjen mindenki oda, ahová akar, és így tovább. De akár Von der Leyent is említhetjük, aki Soroshoz hasonlóan úgy gondolja, ? Európa úrn?je, aki a magyar rezsicsökkentést?l kezdve mindenféle követelésekkel állhat el? Magyarországot illet?en, mintha ? lenne minimum a miniszterelnök, vagy tán maga a Jóisten.

Az összes fentebbi példa azt mutatja, hogy bizony, nincs béke, sem az olajfák alatt, sem pedig a magasságos Európai Unióban. Forr a világ, ez cáfolhatatlan. S joggal mondhatjuk: anyám, és nem ilyen lovat akartam!

Sokan nem tudják, hogy ez a mondat egy bizonyos Lovászy Károly verséb?l való. Szép vers, és mint sok-sok szép vers, szomorú is. Mégis idemásolom, csak az els? és az utolsó versszakát.

„Lovat akartam gyermekkoromban/ Csak kérni kellett, hozták már nyomban. / Alighogy kértem már ott volt a ló, /Kicsike, mézeskalácsból való. / És én mégis sírva fakadtam: Anyám én nem ilyen lovat akartam, Anyám én nem ilyen lovat akartam!”

S az utolsó strófa: „Anyámért jöttek, kit úgy szerettem/ S én ekkor újra kis gyermek lettem. / Mintha csak mondanám: „Nézz oda, ó, / Milyen szép ez a fekete ló!” S aztán megint sírva fakadtam: „Anyám, én nem ilyen lovat akartam!”

Érti, aki akarja.

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Ajánló